

Medale „Pro publico bono”

Znany laureatów medalu „Pro publico bono” im. Sabiny Nowickiej 2015 i Nagrody im. Wiesława Nowickiego. Uroczystość wręczenia medali odbyła się 27 III w Teatrze Wielkim.

Już po raz dziewiąty Towarzystwo Przyjaciół Łodzi przyznało Medale „Pro publico bono” im. Sabiny Nowickiej ludziom i instytucjom, które wniosły twórczy wkład do kultury polskiej i samej Łodzi. Dokonania na tym polu mają tu szczególne znaczenie, bowiem patronka Medalu, Sabina Nowicka (1914-2006) była wybitną animatorką teatru, muzyki i baletu. Dlatego też medal jest przyznawany tradycyjnie w czasie Międzynarodowego Dnia Teatru.

W roku 2015 laureatami **Medalu „Pro publico bono” im. Sabiny Nowickiej** zostali:

Barbara Połomska, urodzona 9 stycznia 1934 roku w Bydgoszczy. Absolwentka Wyższej Szkoły Teatralnej w Krakowie. Już w czasie studiów zadebiutowała w filmie J. Rybkowskiego „Godziny nadziei”, wtedy spotkała się z dyrektorem łódzkiego Teatru Powszechnego – Jadwigą Chojnącką, która zaproponowała Artystce angaż w tym. Z Teatrem Powszechnym w Łodzi Barbara Połomska była związana przez niemal trzydzieści lat. Kilkadziesiąt ról zagranych na jego deskach przysporzyło Barbarze Połomskiej wiele sympatii oraz uznanie publiczności i krytyki, których odbiciem są uzyskane przez Artystkę wyróżnienia m.in. „Złota Maska” w 1971 r. i „Srebrny Pierścień” przyznany za największe osiągnięcie artystyczne sezonu 1986/87 w teatrach dramatycznych w Łodzi. Zagrała także ponad 30 ról filmowych. Do dziś aktywna zawodowo.

Stowarzyszenie Rekonstruktorów Historycznych „Żelazny Orzeł”, sięga swą historią do roku 2003, kiedy to powstała Grupa Rekonstrukcji Historycznej „Żelazny Orzeł”. Stowarzyszenie promuje historię regionu łódzkiego oraz inicjuje, wspiera i podejmuje działania w regionie, ze szczególnym uwzględnieniem historii XX wieku. Zajmuje się objęciem ochrony miejsc i przedmiotów pamięci historycznej oraz rekonstrukcją wydarzeń historycznych. Stowarzyszenie współpracuje ze środowiskiem naukowym i ruchem społecznym rekonstruktorów historycznych. Główną sferą zainteresowań Stowarzyszenia jest rekonstrukcja umundurowania i wyposażenia żołnierzy jednostek związanych z historią regionu łódzkiego.

Skansen Rzeki Pilicy w Tomaszowie Mazowieckim, idea powstania placówki muzealnej poświęconej Pilicy i jej dorzeczu pojawiła się ponad dwadzieścia lat temu. Zrodziła się ona w umyśle obecnego dyrektora Skansenu Rzeki Pilicy – Andrzeja Kobalczyka. W roku 1997 zostało utworzone Stowarzyszenie Przyjaciół Pilicy i Nadpilicza, zrzeszające miłośników tej rzeki i jej dorzecza. Osoby te postanowiły skierować swoje zainteresowania w stronę Pilicy i przestrzeni kulturowej, jaką ona wytworzyła. Dzięki zaangażowaniu placówki powstało muzeum rzeki Pilicy. Celami Stowarzyszenia jest zachowanie bogactwa kulturowego terenów Nadpilicza, skupienie społeczności zamieszkującej dorzecze Pilicy wokół regionalnych przedsięwzięć kulturalnych i proekologicznych.

W tym roku po raz trzeci Towarzystwo Przyjaciół Łodzi wraz z Fundacją im. Wiesława Nowickiego przyzna dodatkowo **Nagrodę im. Wiesława Nowickiego** (1946-2012), znanego i cenionego aktora teatralnego i filmowego, publicystę, dziennikarza, reżysera teatralnego, działacza kulturalnego, propagatora muzyki klasycznej i poety; urodzonego w Łodzi, gdzie w roku 1968 ukończył Wydział Aktorski Państwowej Wyższej Szkoły Teatralnej i Filmowej im. Leona Schillera. Działal w wielu teatrach; był aktorem Teatru Polskiego w Poznaniu, grał w Teatrze Nowym w Łodzi, w latach 1973-85 występował w Teatrze Wybrzeże w Gdańsku (będąc także w latach 1974-77 sekretarzem literackim za dyrekcji Stanisława Hebanowskiego). Wiesław Nowicki był również kierownikiem literackim gdańskiego Teatru Miniatura, doradcą literackim Teatru Ziemi Pomorskiej w Grudziądzu,

konsultantem programowym Teatru im. Juliusza Słowackiego w Koszalinie oraz konsultantem programowym Teatru Polskiego w Bydgoszczy. Na deskach Teatru Wybrzeże zagrał m.in. w „Weselu” Stanisława Wyspiańskiego w reżyserii Stanisława Hebanowskiego (1977), w „Białym małżeństwie” Tadeusza Różewicza w reżyserii Ryszarda Majora (1976) oraz w „Sprawie Dantona” Stanisławy Przybyszewskiej w reżyserii Macieja Karpińskiego (1980).

Nagroda ma na celu wyróżnienie i wspieranie rozwoju młodych łódzkich talentów w dziedzinie sztuki, a w szczególności filmu i teatru.

Laureatem Nagrody im. Wiesława Nowickiego został utalentowany student reżyserii V roku Wyższej Szkoły Teatralnej i Filmowej w Łodzi: **Piotr Sułkowski**.